

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Р1 239/2025
28.05.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужилаца АА и ББ, обоје из села ..., Општина ..., чији је заједнички пуномоћник Душан Судимац, адвокат из ..., против туженог ЈП „Електродистрибуција Србије“ д.о.о, са седиштем у Београду, Огранак електродистрибуција Аранђеловац, чији је пуномоћник Јелена Катрина, адвокат из ..., ради уклањања извора опасности, одлучујући о сукобу стварне надлежности за одлучивање о жалбама парничних странака, изјављеним против пресуде Основног суда у Аранђеловцу, Судска јединица у Тополи П 574/2023 од 06.08.2024. године, у седници одржаној 28.05.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За одлучивање о жалбама парничних странака, стварно је надлежан Виши суд у Крагујевцу.

Образложење

Виши суд у Крагујевцу се решењем Гж 179/25 од 23.01.2025. године огласио стварно ненадлежним за одлучивање о жалбама парничних странака изјављеним против пресуде Основног суда у Аранђеловцу, Судска јединица у Тополи П 574/23 од 06.08.2024. године и предмет уступио Апелационом суду у Крагујевцу као стварно и месно надлежном суду.

Апелациони суд у Крагујевцу није прихватио своју стварну надлежност за одлучивање о жалбама, па је уз допис Гж 374/2025 од 19.05.2025. године, предмет доставио Врховном суду ради решавања сукоба стварне надлежности између судова исте врсте.

Решавајући настали сукоб стварне надлежности, на основу члана 22. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/2011...10/2023, у даљем тексту: ЗПП) у вези члана 32. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/2023), Врховни суд је оценио да је за одлучивање о изјављеним жалбама стварно надлежан Виши суд у Крагујевцу.

Жалбе парничних странака изјављене су против пресуде основног суда којом је усвојен тужбени захтев АА да се обавезе тужена да отклони извор опасности заменом дотрајалог дрвеног носећег стуба на кп .../... КО .. и нисконапонску мрежу доведе у исправно стање постављањем армирано бетонског стуба, или импрегнираног дрвеног стуба који испуњава техничке прописе и нормативе који важе за ниско напонску мрежу, а одбијен истоветан тужбени захтев ББ.

Имајући у виду садржину тражене судске заштите, односно да је пресудом која се побија жалбама одлучено о тужбеном захтеву да се обавезе тужена да на кат. парцели кп бр. .../... у КО ..., замени дотрајали дрвени носећи стуб и нисконапонску мрежу доведе у исправно стање постављањем друге врсте стуба који испуњава техничке прописе и нормативе који важе за нисконапонску мрежу, у овом случају ради се о спору ради чинидбе. Као вредност предмета спора на рочишту за главну расправу одржаном 20.02.2024. године, суд је утврдио износ од 10.000,00 динара.

Законом о уређењу судова, прописано је да виши суд у другом степену одлучује о жалбама на одлуке основних судова, између осталих и на решење о грађанскоправним споровима и на пресуду у споровима мале вредности (члан 23. став 2. тачка 3), а апелациони суд о жалбама на пресуде основних судова у грађанскоправним споровима ако за одлучивање о жалби није надлежан виши суд (члан 24. став 1. тачка 3).

Одредбом члана 33. став 2. ЗПП је прописано да ако се тужбени захтев не односи на новчани износ, меродавна је вредност предмета спора коју је тужилац означио у тужби.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП је прописано да су спорови мале вредности спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Ставом 4. истог члана прописано је да се споровима мале вредности сматрају и спорови у којима предмет тужбеног захтева није новчани износ, а вредност предмета спора коју је тужилац навео у тужби не прелази износ из става 1. овог члана (члан 33. став 2).

Чланом 469. ЗПП је прописано да се не сматрају споровима мале вредности спорови о непокретностима, спорови из радних односа и спорови због сметања државине.

По оцени Врховног суда у конкретном случају се не ради о спору о непокретности у смислу члана 469. ЗПП, већ се расправља о захтеву за чинидбу (отклањање извора опасности од настанка штете), у којој ситуацији је меродавна вредност предмета спора, коју је суд у овом случају утврдио у износу од 10.000,00 динара, а који очигледно не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе 12.04.2023. године. С обзиром на изложено првостепеном пресудом донетом у овом спору одлучено је у спору мале вредности те је за одлучивање о жалбама парничних странака изјављеним против те пресуде надлежан виши суд на основу члана 23. став 2. тачка 3. Закона о уређењу судова, у конкретном случају Виши суд у Крагујевцу, сагласно члану 4. став 1. тачка 7. Закона о седиштима и подручјима судова и јавних тужилаштава.

Из наведених разлога, Врховни суд је решио настали сукоб надлежности као у изреци овог решења на основу члана 22. став 1. ЗПП.

**Председник већа – судија
Бранка Дражић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић